

της Ειρήνης Γαϊτάνου

Συνθήκες βαθιάς πολιτικής κρίσης σηματοδοτεί η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων που διεξάγεται αυτές τις μέρες. Σήμερα Δευτέρα συνεχίζουν την απεργία πείνας 9 μέλη του Δικτύου Αγωνιστών Κρατουμένων, οι οποίοι βρίσκονται στην 36η μέρα. Το Σάββατο, και μετά από 34 ημέρες απεργίας πείνας τα οκτώ μέλη της Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς σταμάτησαν, καθώς ικανοποιήθηκε το αίτημά τους να αποφυλακιστεί η σύντροφος του Γεράσιμου Τσάκαλου, Εύα Στατήρη. Σε κείμενό τους, δηλώνουν ότι σταματούν καθώς αποφυλακίζονται οι συγγενείς τους, μιλώντας για νίκη απέναντι στην εξουσία και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, ενώ σημειώνουν τη στήριξή τους στους υπόλοιπους κρατούμενους που συνεχίζουν την απεργία πείνας για τα συνολικά πολιτικά αιτήματα. Την Κυριακή σταμάτησε την απεργία και ο Νίκος Μαζιώτης. Στην επιστολή του σημειώνει ότι θεωρεί ότι αυτός ο αγώνας έκλεισε τον κύκλο του και έφτασε στα όρια της δυναμικής του, υπογράμμισε τη στάση και τις ευθύνες της κυβέρνησης ενώ όπως λέει χαρακτηριστικά: “Είναι η πρώτη απεργία πείνας πολιτικών κρατούμενων, και όπως έχω πει ο αγώνας αυτός ξεπερνά και το ίδιο το διεκδικητικό πλαίσιο που έχει. Είναι η μοναδική αγωνιστική πολιτική κινητοποίηση που αντιμετώπισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Ο αγώνας αυτός διέλυσε τις αυταπάτες σε σχέση με το αριστερό προσωπείο της εξουσίας, το αριστερό δεκανίκι του καπιταλισμού, την αριστερή διαχείριση της κρίσης. Αυτή είναι η μεγάλη πολιτική παρακαταθήκη που αφήνει στην ιστορία και από αυτή την άποψη είμαστε σίγουρα κερδισμένοι.”

Η κατάσταση της υγείας των απεργών πείνας του Δικτύου Αγωνιστών Κρατουμένων βρίσκεται σε οριακό σημείο, ενώ οι περισσότεροι νοσηλεύονται. Η γιατρός Λίνα Βεργοπούλου σε ιατρικό ανακοινωθέν χτες Κυριακή σημειώνει πως η κατάσταση της υγείας των τριών τουλάχιστον είναι σε κρίσιμο στάδιο, ενώ όλοι έχουν εμφανίσει σημαντικές συνέπειες. Θυμίζουμε ότι ο Μιχάλης Νικολόπουλος, 27 ετών και μέλος της ΣΠΦ είχε παρουσιάσει πριν σταματήσει σημαντικό πρόβλημα με την καρδιά του, με τρία διαδοχικά

επεισόδια και τους σφυγμούς του σε πολύ χαμηλά επίπεδα, ενώ υπάρχει σοβαρή ανησυχία ότι θα παραμείνει μόνιμη βλάβη.

Η άρνηση από την πλευρά της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να αναλάβει πρωτοβουλία, οι ανεκδιήγητες δηλώσεις του υπουργού Γιάννη Πανούση, η υποτίμηση της ουσίας του ζητήματος στον δημόσιο διάλογο, η θεσμική και πολιτική ολιγωρία, η αποπροσανατολιστική συζήτηση γύρω από την καταστολή και τις καταλήψεις και ο στιγματισμός των κρατουμένων με βάση την πολιτική τους τοποθέτηση συγκροτούν ένα σκληρό έντασης της αυταρχικοποίησης και αντιδημοκρατικής εκτροπής, όπου στο στόχαστρο μπαίνουν δεκάδες ανθρώπινες ζωές νεαρών ανθρώπων. Αρμόδιοι πολιτικοί και θεσμικοί παράγοντες οξύνουν την ένταση ενώ, σύμφωνα με καταγγελία της γιατρού Όλγας Κοσμοπούλου, επισκέπτρια στις φυλακές υπεβλήθη την Παρασκευή στην εξευτελιστική διαδικασία σωματικού ελέγχου με πλήρη γύμνωση και επισκόπηση γεννητικών οργάνων.

Και όλα αυτά, ενώ τα αιτήματα των απεργών αφορούν στοιχειώδη δημοκρατικά ζητήματα και ελευθερίες, τα οποία όχι απλά περιλαμβάνονταν στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αποτελούν κερτημένο τόσο του κινήματος όσο και κάθε ελάχιστο προοδευτικής αντίληψης. Οι απεργοί απαιτούν την κατάργηση της ειδικής αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας και συγκεκριμένα των νόμων περί τρομοκρατικής και εγκληματικής οργάνωσης (νόμοι 187, 187Α) και των ειδικών κατασταλτικών νόμων (κουκουλονόμος), την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ και την οριοθέτηση της χρήσης του DNA ως αποδεικτικού μέσου. Τέλος, ζητούν την απελευθέρωση του Σάββα Ξηρού και των συγγενών των καταδικασμένων για συμμετοχή στη ΣΠΦ.

Πολλές δράσεις αλληλεγγύης έχουν λάβει χώρα το προηγούμενο διάστημα (συγκεντρώσεις και μοτοπορείες, καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων, γραφείων του ΣΥΡΙΖΑ και του ραδιοσταθμού Στο Κόκκινο, δημαρχείων, συνέντευξη Τύπου κ.λπ.). Οι γονείς των απεργών απευθύνουν έκκληση επίλυσης, ενώ κρατούμενοι για άλλες υποθέσεις (συλληφθέντες για την κατάληψη στη Βίλα Αμαλίας) δηλώνουν, σε ένδειξη αλληλεγγύης, την άρνηση τήρησης των όρων αποφυλάκισής τους. Θυμίζουμε ότι η μητέρα των αδερφών Τσάκαλου Αθηνά, για την οποία το Συμβούλιο Εφετών αποφάσισε με μεγάλη καθυστέρηση και εξαιρετικά δυσχερείς όρους την αποφυλάκισή της, είχε αρνηθεί να αποφυλακιστεί με ένα κείμενο-καταπέλτη, απαιτώντας την απελευθέρωση της Εύας Στατήρη, συντρόφου του γιου της. Τελικά και οι δύο θα αφεθούν ελεύθερες. Σε κάθε περίπτωση, οι κινητοποιήσεις δεν έχουν αποκτήσει αρκούντως μαζικά χαρακτηριστικά. Ο αγώνας των απεργών, ανεξάρτητα από την ιδεολογική τους τοποθέτηση, είναι κεντρικός πολιτικός και δημοκρατικός αγώνας της περιόδου και ως τέτοιος οφείλει να αντιμετωπιστεί από όλους.

Η στάση της κυβέρνησης αλλά και του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ μέσα σε αυτό το τοπίο είναι απαράδεκτη. Κατατέθηκε νομοσχέδιο που περιλαμβάνει μόνο την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ και δε θίγει την αντιτρομοκρατική νομοθεσία ούτε τα υπόλοιπα αιτήματα των απεργών, ενώ η ψήφιση πάει για μετά το Πάσχα. Παράλληλα, επικρατεί μια συντεταγμένη επιχείρηση αποπροσανατολισμού της συζήτησης, τέτοια που θα ζήλευαν οι συγκυβερνήσεις ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και οι εντολοδόχοι τους σε ΜΜΕ και μηχανισμούς, γύρω από τις καταλήψεις και τη δράση του αναρχικού χώρου. Μέχρι μια κινητοποίηση στο προαύλιο της Βουλής δαιμονοποιήθηκε ως κατάλυση της δημοκρατίας (!) στα πλαίσια ενός ανεκδιήγητου κυνηγιού μαγισσών και «προβοκάτσιας ενάντια στην κυβέρνηση». Η στάση του υπουργού Δημόσιας Τάξης Γ. Πανούση έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Μεταξύ άλλων, δήλωσε σε συνέντευξή του για αλληλέγγυους πως «Το πρόβλημα είναι ότι αυτοί είναι η βία [...] Οπότε διάλογος δεν πρέπει να γίνει για κανένα λόγο. Η δημοκρατία δεν κάνει διάλογο με αυτούς που δεν έχουν πρόσωπα» επαναφέροντας σε τρεις προτάσεις τις θεωρίες καταδίκης της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται, των δύο άκρων, και ολίγον από CSI και αμερικάνικα δόγματα του τύπου «οι δημοκρατικές κυβερνήσεις δεν συνομιλούν με τρομοκράτες» (εντυπωσιακή είναι εξάλλου η υποκειμενοποίηση της δημοκρατίας, την οποία προφανώς ο υπουργός θεωρεί ότι εκπροσωπεί επί γης). Σειρά κοινοβουλευτικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ του παρέχουν πλήρη κάλυψη, με χαρακτηριστικές τις δηλώσεις του υπουργού Αριστείδη Μπαλτά, αλλά και στελεχών ενεργών σε ζητήματα δικαιωμάτων (όπως ο Δημήτρης Χριστόπουλος).

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η οποία έχει δώσει ιδιαίτερα αρνητικά δείγματα γραφής για τη μνημονιακή και τώρα αυταρχική πορεία της, ας το σκεφτεί καλύτερα προτού γίνει η πρώτη κυβέρνηση μετά τη Θάτσερ στην Ευρώπη που θα βαφτεί με το αίμα νέων πολιτικών απεργών πείνας. Χρόνος δεν υπάρχει και το θέμα δεν είναι φυσικά θεσμικό αλλά πολιτικό.

πηγή: prin.gr